

ΑΠΟ ΤΗ ΦΙΛΜΟΥΠΟΛΙ

ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΤΩΝ "ΑΣΤΕΡΩΝ", ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

(Άρθρο τής Γαλλίδος δημοσιγράφου Ιωάννας Ρουντώ)

Hδιάσημες «θεντέττες» πού έχουν χαρή τὸν έρωτα και ἔχουν ωρεθῆ τὴ δόξα, ἔρχονται μερικὲς στιγμὲς πού κυριεύνται ἀπὸ μιὰ ἀπέραντη μελαγχολία. Τότε σκέπτονται πόσο δλ' αὐτὰ τὰ πράγματα εἰνε μάταια και πόσον καιρὸ σπιτάλησαν ἀδίκως μὲ τὸ νὰ γλεντοῦν και νὰ χαίρωνται μιὰ ἐφήμερη περιπέτεια.

—Εἶνε τρομερό, μοῦ ἔξωμολογεῖτο μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ γνωστὲς «θεντέττες» τῆς φιλμουπόλεως, ἡ χαριτωμένη Μύρνα Λόϋ, τὸ νὰ καταλαβαίνῃ κανεὶς ὅτι ἔχει σκορπίσει δεξιὰ και ἀριστερὰ τὴ ζωὴ του σὰν ἔνα πρᾶγμα ποὺ δὲν τὸ χρειάζεται. Βέβαια ἡ περιπέτειες εἶνε ὄλες ὠμορφες και εὐχάριστες. Μὰ ἡ περισσότερες ἔχουν πάντα ἔνα ὑπερβολικὰ κοινὸ τέλος : τὸν χωρισμό. Στὶς ἔκατὸν γνωριμίες μου ἥ... ἔκατὸν μιὰ εἰχαν πάντα τὸν ἰδιο ἐπίλογο. «Ἐνα μπουκέτο λουλούδιο, λίγα ψυγρά και ἀδιάφορα λόγια, ἔνα παγωμένο φίλημα τοῦ χεριοῦ και ὁ «ἀγαπημένος» μου, τοῦ ὅποιου ἔμουν τὸ «μοναδικό ὄνειρο», ἡ «ἔλπιδα τῆς ζωῆς», τὸ «χαμόγελο τῆς εύτυχίας», «μιὰ ἀχτίνα ἥλιου στὴν καρδιά του», ἔφευγε χωρίς νὰ γυρίση νὰ μὲ ξανακυττάξῃ, και μάλιστα μ' ἔνα θιαστικὸ και χαρούμενο θῆμα σὰν νὰ εἶχε φύγει ἀπὸ πάνω του ἔνα ἀθάσταχτο βάρος.

Κι' ἀλήθεια ἡ γυναίκα πού ἀγαπάει χωρίς νὰ τὴν ἀγαπᾶς εἶνε τὸ χειρότερο μαρτύριο τοῦ ἀνθρώπου. Κολλάει ἀπάνω σου, ὅπως ἥ... βδέλλες και σου ρουφάει κάθε χαρά σου, κάθε εὐθυμία σου. Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὴν διώξῃ ἀπὸ κοντά σου, οὔτε αὐτὲς ἡ ἀπιστίες σου. «Ἔχει καταθέσει τὰ ὅπλα και τίποτε δὲν τὴν κάνει νὰ συναισθανθῇ, τὴ θέσι της. «Ἐτσι κάνει μαρτυρικὴ τὴ ζωὴ τοῦ ἀγαπημένου της, ὁ ὅποιος καμμιὰ φορά θεωρεῖ κι' αὐτὸν τὸν θάνατο ὡς ἀπολύτρωσιν!

Μὴ φαντασθῆτε ὅτι ἡ Μύρνα Λόϋ εἶνε ἀπὸ αὐτὲς τὶς γυναίκες και γι' αὐτὸ σᾶς τὴν ἀνέφερα προγονιούμενως. Κάθε ἄλλο μάλιστα. Εἶνε πολὺ λογικὴ και ἡ ἀπόδειξις αὐτοῦ εἶνε ὅτι λυπάται κάθε φορά πού χωρίζει μὲ τὸν νέον φίλον της. 'Αλλὰ ὑπάρχουν ἄλλες ποὺ ὅταν ἀγαπήσουν ἔναν ἀνθρώπο, ἀφοσιώνονται σ' αὐτὸν και καμμιὰ δύναμις δὲν μπορεῖ νὰ τὶς τραβήξῃ ἀπὸ κοντά του. Και συνήθως αὐτοὶ οἱ ἀγαπημένοι τους δὲν ἀνήκουν στὸν κόσμον τους. Εἶνε πολὺ κατώτερης κοινωνικῆς τάξεως ἀπὸ αὐτὲς και πολλοὶ ἀνήκουν στὸν ὑπόκοσμο τῆς φιλμουπόλεως. 'Ορι μερικὰ παραδείγματα. Βέβαια αὐτὲς ἡ ἴστορίες δὲν εἶνε ἀπόλυτα ἔηκηκριτικές. Τὶς ἔμαθα ἀπὸ διάφορες κακογλωσσιές. 'Αλλὰ αὐτὸ δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία, γιατὶ γιὰ νὰ διαδοθῇ κάτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κάτι!

Γιὰ τὴν Μάρλεν Ντήτριχ λοιπόν, τὴν «μοιραία» γόνοσσα, ἡ ὁποία δρίσκεται τῷρα στὴν Εύρωπη γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὸ κοριτσάκι της ἀπὸ τοὺς γκάγκστερς λένε ὅτι ἀκολουθεῖται πάντα ἀπὸ ἔναν σωματοφύλακα. Αὐτὸς ὁ τύπος εἶνε ἔνας πανύψηλος και ἡρακλείων διαστάσεων ἀνθρωπος, μὲ χαλύβδινα μπράτσα και διόλου εὐγενής. Παρὰ τὶς θαναυσότητές του ἡ Μάρλεν Ντήτριχ ἔυκολουθεῖ νὰ τὸν κρατάῃ στὴν ὑπηρεσία της και νὰ τὸν πληρῶνη ἡγεμονικὰ γιὰ νὰ φυλά τὸ κοριτσάκι της. Μὰ αὐτὸ καθὼς λένε, εἶνε μιὰ πρόφασις. Εἶνε ἔξακριθωμένο ὅτι περισσότερο ἔνδιαφέρει τὴν ἴδια. Αὐτὸς ὁ «μολοσσός», τὸ «μπούλ - ντόγκ», ὅπως τὸν λένε στὸ Χόλλυγουντ, καθὼς καταλαβαίνετε ἔχει κάνει τὴν τύχη του. Σήμερα εἶνε ἀρκετὰ πλούσιος. Οτιν δὲ κάποιος τοῦ μιλάτη μὲ σεβασμὸ γιὰ τὴν Μάρλεν Ντήτριχ χαμογελάει περιφρονητικά.

—Ἡ Μάρλεν, ξ-λώνει, μοιάζει μὲ ὄλες τὶς ἄλλες γυναίκες. Δὲν έρω γιατὶ τὴ θαυμάζουν τὸ πολύ:

Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ χωρέσῃ τὸ μυαλό του ὄλες αὐτὲς τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ θαυμασμοῦ γιὰ τὴν πασίγνωστη «θεντέττα».

Ἡ Μάρλεν Ντήτριχ γι' αὐτὸ τὸ «μπούλ-ντόγκ» αἰσθάνεται μιὰ παράδοξη ἀδυναμία. Τὸν ἀγαπάει θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ εἴπῃ μ' ἔνων τυφλὸ και παράφορο έρωτα. Γι' αὐτὸν δὲν εἶνε τὸ λαμπερὸ «ἄστρο» τῆς θθόνης. Εἶνε μιὰ γυναίκα. Μιὰ φτωχὴ και ἀνυπεράσπιστη γυναίκα ποὺ τοῦ εἶνε μέχρι ἐνοχλήσεως ἀφωσιωμένη και τὴν ὅποια μπορεῖ νὰ θασανίσῃ χωρὶς καθόλου ἔκεινη νὰ παραπονεθῇ.

* * *

Μιὰ ἄλλη ἐπίσης ἀρκετὰ ἔνδιαφέρουσα αἰ-

σθηματικὴ ἴστορία εἶνε τὸ εἰδύλλιον τῆς Τζίν Χάρλου μὲ τὸν σωφέρ της. Ὡς γνωστὸν αὐτὴ ἡ «θεντέττα» ἀφοῦ ἄλλαξε τρεῖς ουζύγους ὠρκίσθηκε πειὰ νὰ μὴν μπλέξῃ στὰ δίχτυα τοῦ γάλου. Προτίμησε νὰ διασκεδάζῃ μὲ τοὺς πλουσίους φιλούς της. «Οτιν δὲ καμμιὰ φορὰ συμπαθοῦσε κανέναν ἀπὸ αὐτοὺς τὸν κρατοῦσε λίγες μέρες στὴ θίλλα τῆς και ἔπειτα τὸν ἔδιωχνε. «Ἐτσι αὐτὴ ἡ «θεντέττα» ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ «θασίλισσα τῆς σκληρότητος».

Κανεὶς ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ ἔξηγήσῃ πῶς ἡ Τζίν Χάρλου δὲν ἄλλο καιρὸ ἔμενε χωρὶς έρωτα! Ἡτο γνωστὸν ἄλλωστε ὅτι αὐτὴ ἡ «θεντέττα» ἦταν δὲ τύπος τῆς γυναικὸς ποὺ εἶνε πλασμένη γιὰ περιπαθῆ εἰδύλλια. Τι συνέθεινε λοιπόν; Τὸ μυστικὸ δὲν ἄργησε νὰ τὸ ἀποκαλύψῃ μιὰ κακιὰ γλώσσα τοῦ Χόλλυγουντ, ἔνας γνωστὸς σκηνοθέτης, ὁ δοποῖος εἶχε μεγάλη σίκειότητα μὲ τὴν Τζίν Χάρλου και μποροῦσε νὰ πηγαίνῃ διαδήποτε ὥρα στὴ θίλλα τῆς. Μιὰ μέρα λοιπόν ποὺ εἰσῆλθε στὸ διαμέρισμά της χωρὶς νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ, τὰ ἔχασε ἀπὸ τὴν ἔκπληξη του. Τὴν εἶδε νὰ συνομιλῇ τρυφερά μὲ ἔναν ἀγνωστο, τὸν δοποῖον ὅμως δὲν ἄργησε ν' ἀναγνωρίσῃ: «Ἡταν δὲ σωφέρ της.

«Ο σκηνοθέτης τὰ ἔχασε ὅχι τόσο γιὰ τὴ σκηνή, τὴν ὁποία ἀντίκρυσε δόσο γιὰ τὸν... πρωταγωνιστὴ της. Μὰ ἡ Τζίν Χάρλου τὸν φώναξε κοντά της και τοῦ εἶπε μ' ἔνα εύτυχισμένο χαμόγελο:

—Αὐτὸς ἔδω ὁ ἄνθρωπος ποὺ θλέπεις, εἶνε πολὺ καλύτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς θαυμαστάς μου τοῦ Χόλλυγουντ. Μ' ἀγαπάει τόσο πολὺ, ὡστε δὲν διστάζει και νὰ μὲ θασανίζῃ ἀκόμα, χωρὶς νὰ φθάται ὅτι θὰ τὸν διώξει.

—«Αμα μὲ διώξεις, μοῦ δηλώνει, θὰ σὲ σκοτώσω!

—Καὶ ξέρω ὅτι εἶνε ίκανὸς νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτὴ τὴν ἀπειλή του. Γι' αὐτὸν τὸν θάνατοσο ἄνθρωπο ἡ Τζίν Χάρλου αἰσθάνεται ἔναν μεγάλον έρωτα. Κι' ὅπως ἔξωμολογήθη στὸ σκηνοθέτη της ἀν ἔχανε μιὰ μέρα αὐτὸ τὸν ὠμορφο σωφέρ θὰ πέθαινε ἀπὸ τὴ λύπη της.

Τώρα θὰ πῆτε ἀφοῦ τὸν ἀγαπάει γιατὶ δὲν τὸν τύνει ὠμορφα και δὲν τὸν προσιθάζει σ' ιδιαίτερο γραμματέα της; Γιατὶ ἀπλούστατα δὲν θέλει νὰ τὸν θρεθῆ. «Αλλωστε και ὁ ίδιος ἀρνεῖται νὰ προσιθασθῇ.

—Δὲν μ' ἀρέσουν ἡ εύγένειες, τὴν δηλώνει. 'Αφοῦ μ' ἀγαπᾶς πρέπει νὰ σ' ἀρέσω ὅπως ε-μαι. Δὲν μ' ἀγαπᾶς πάλι... σκοτίσθηκα!

Μὰ ἡ Τζίν Χάρλου, πιύ ὅπως σᾶς ἀνέφερα εἶνε ξετρελλαμένη μαζύ του τοῦ συγκωρεῖ αὐτὲς τὶς προστυχίες και εἶνε πρόθυμη νὰ θυσιασθῇ γιὰ νὰ ίκανοποιήσῃ κάθε ἐπιθυμία του.

—Αλλὴ μιὰς «θεντέττα» ποὺ ἔχει μιὰ σχετικὴ ἴστορία εἶνε ἡ Τζόαν Κράουφοοντ. Ἡ γεγενετικὴ καλλιτέχνις τρία χρόνια τώρα εἶνε αἰσθηματικὴ φίλη ἐνὸς μέτριου χοροδιδασκάλου. Εἶνε δομόνος ἀπὸ τοὺς στενούς φίλους της, ὁ δοποῖος ἔχει τὸ θάρρος νὰ τῆς κάνει πορατηρήσεις και νὰ τὴν μαλλώνῃ.

Μιὰ φορὰ τὴν κλείδωσε μέσα στὸ διαμέρισμά της και δὲν τὴν ἄφησε νὰ γηγή ἀπὸ αὐτὸ παρὰ ὅταν τοῦ ἔδωσε τὸν λόγο της, ὅτι δὲν θὰ ἔξακολουθοῦσε νὰ ξενυχτάῃ. Λέγουν μάλιστα ὅτι αὐτὸς ὁ καθηγητὴς τοῦ χοροῦ ποὺ εἶνε ἔνα ὠμορφο και καλοδεμένο παλληκάρι τῆς ἐπιβάλλει τὶς θελήσεις του και τὴν διατάξει! Καμμιὰ φορὰ τῆς κάνει και ἀγριες σκηνές... γιατὶ δὲν ἔκμεταλλεύεται τοὺς φίλους της:

—Φαντάζεσαι, τῆς λέει ὅτι διαρκῶς θὰ είσαι ὠμορφη και νέα;

Κι' αὐτὰ τὰ λόγια κάμνουν τὴν Τζόαν Κράουφορντ νὰ τρελλάσειται ἀπὸ τὸ θυμό της και τὴν ἀπελπισία της γιατὶ θλέπει μὲ φρίκη ὅτι δομαδικὸς ἄνθρωπος ποὺ λατρεύει τὴν θεωρεῖ δῶς ἔνα πρώτης τάξεως ἐμπόρευμα.

* * *

Ἡ «Ἐλεν Τέλετρες τέλος» ἡ δοποία εἶνε τόσο σεμνὴ και τόσο χαριτωμένη στὸν κινηματογράφῳ ἔχει στὴν ίδιωτικὴ ζωὴ της ἔναν ίδιαίτερο γραμματέα, δοποῖος δὲν μπορεῖ νὰ θάλη οὔτε τὴν υπογραφή του. Αγνωστον δὲ ποὺ τὸν ἔχει ἀνακαλύψει. Τὸ γεγονός ὅμως εἶνε ὅτι εἶνε τρυφερὸς φίλος της και ὅτι ἔχει σ' αὐτὸν μιὰ ἀφάνταστη ἀδυναμία.

Τζόαν Κράουφορντ